

מסורת הש"ס

(ב) מורק ח. (ג) ופי' מתקבצין אלל הכר וזין תולקן עד שיסמימו נהבאמו ולא מימינא שמחתא אלל על דבר תמור ונדבר תמור אין חולקין כבוד לרב לפיכך השתתא עדיפא מן המלקות. ערוך ערך נדר (ב. ג.) כ' שביעית פ"ט משנה ה. (ד) וז"ל דמיא והיא בתוספתא שביעית פ"ו ה"כ"ג (ה) ש"ך למתניתין.

הגהות הב"ח

(א) נביא דעדיפא עבדי
 ליה: (ב) רש"י ד"ה וליה
 ליה לר' יהודה וכו' מלכות
 שמיא ואותן פירות של
 שיש לך: (ג) ד"ה הכי
 גרסין וד"ה מילתא וד"ה
 ושמו וד"ה רמי יהודה
 הדיא:

רבינו חננאל

בַּיִּיבוֹב לֹא עֵבִידָהָ. מִלֵּאכָה צִיּוֹם טוֹב
לֹא אֵשֶׁת לְעִבְיֹתָם אֵת הַמֶּחֱבֵר: דַּעַד
עֲבָדֵי לִיָּהּ. עֲשִׂיתָם לוֹ: מִיָּמִינוֹ אֲנִנְדָּה
לִי נִמְנִין לְהַלְלוֹתָם וְלֹא נִמְנִין לְמֹשֶׁה דַּעַד
הַמֶּרֶס: וְלִי לִיָּהּ לִרְ' יִיְהוֹדָה כֹּר.
דַּמְשַׁע שִׁכַּר לִמְרֵל בֶּן מָקוֹס שֶׁלֹּא
כָּלוּ בֶּן מָקוֹס שְׁכָלוֹ אֵל וְהַבָּנָה לָךְ אִף
אֶתֶּם מִמָּקוֹס שֶׁהַבָּנִים וְהַמֶּחֱבֵר שֶׁלֹּא
לִי שֶׁסֵּם לִמְרֵל וְהַכֹּסֶם מִמָּקוֹס שֶׁמֶרֶס
וְלִי וְהַכֹּסֶם שֶׁלֹּא שִׁשׁ לָךְ בְּבִית אֲסוּרִין
וְעַמְמָה מִשּׁוֹם דַּגְרֵלֹו כֹּאן וְכֹה הַמָּקוֹס
כֵּל כָּלֹל אִנִּי הַבָּחִי אֵת שְׁלִי מִמָּקוֹס
יִיְהוֹדָה וְאִין כֹּאן מְחֻלָּקֹת לִי לִיָּהּ לִרְ'
יִיְהוֹדָה לְדֹסֶר מִשּׁוֹם חוֹמְרֵי מָקוֹס
שֶׁהֵלֶךְ לִשֵּׁם וְאִשְׁלִי אִין שֶׁסֵּם מְחֻלָּקֹת
דֵּהָ מִמָּקוֹס שֶׁלֹּא עֲשִׂין מְחֻלָּקֹת
שֶׁעֲשִׂין דַּטְמָחָל אִין מִשּׁוֹם מְחֻלָּקֹת
הָאָה אֲסוּרִין לִי מִשּׁוֹם חוֹמְרֵי מָקוֹס
שִׁלָּה מִשֵּׁם: הִכִּי גִרְסִין מִלְּפָא
אֲסוּרִין קֶאֱמֵר לֹא מִמָּקוֹס שֶׁלֹּא כָּלוּ
לְמָקוֹס שֶׁלֹּא כָּלוּ וְשַׁמֵּשׁ שְׁכָלוּ בְּמָקוֹם
חִיבֵי לִבְעַד וְכִי יִיְהוֹדָה אֹמֵר לֹא
וְהַבָּנָה לָךְ אִף אֶתֶּם מִיֵּהֶב דְּאִיִּיִּנְהוּ
וְהָאָה לֹא עִלּוּ: מִלְּפָא אֲסוּרִין קֶאֱמֵר.
מִנָּה קֶאֱמֵר: וְשַׁמֵּשׁ שְׁכָלוּ בְּמָקוֹם חִיבֵי
לִבְעַד: וְאֵעֶ"ג דִּלִּין כֹּאן עֲשִׂין מָקוֹס
לִי מִשֵּׁם שֶׁשֶּׁבַע שֶׁלֹּא חוֹמְרֵי אִין הִיוּ
טַהֲרִין בֶּהֶן חוֹמְרָא: ר' יִיְהוֹדָה אֹמֵר
לֹא. יִיְהוֹדָה זֶה לִימֵר לִבְנֵי מָקוֹמוֹ שִׁלָּה
מִשֵּׁם אִנִּי מִשּׁוֹם מִמְּנֵהֶנְגָּס דֵּהָ
לְהַלְלוֹתָם תִּמְשַׁע שְׁכָלוֹ לֹא אֵל וְהַבָּנָה
לָךְ מִשֵּׁם וְהַכֹּסֶם לִמְרֵל הִרְבֵּה: לְחוֹמְרָא
אֲפֹרֶה רִבִּי יִיְהוֹדָה. הִכִּי הוּא גִמְרֵי
לֹא ר"א מִרְבֵּיהּ דִּרְבִּי יִיְהוֹדָה אֹמֵר
לְחוֹמְרָא: אֵלָּה אִישׁוּךְ. תּוֹסַפְתָּ וְ
הַסֹּפֶסֶת עַל הַמֶּחֱבֵר וְיִיְהוֹדָה אִין מִמָּקוֹס
שֶׁלֹּא כָּלוּ לְמָקוֹס שֶׁלֹּא כָּלוּ וְשַׁמֵּשׁ שְׁכָלוּ
בְּמָקוֹם אִנִּי חִיבֵי לִבְעַד דִּלִּין כֹּאן
מִשּׁוֹם חוֹמְרֵי מָקוֹס שִׁלָּה מִשֵּׁם
שֶׁשֶּׁבַעֲהֻלָּם עֲדִין לֹא אֲפֹרֶה ר' יִיְהוֹדָה
אֹמֵר יֵשׁ כֹּאן יִצְלוּל מָקוֹמוֹ דִּלְמָרִי לִיָּהּ
בְּנֵי מָקוֹמוֹ הִרְבִּישׁוּ אֵל וְהַבָּנָה לָךְ
מִיֵּהֶב דְּאִיִּיִּנְהוּ מִמָּקוֹס שֶׁבִּהְיִיתָם
וְהַמֶּחֱבֵר שֶׁכָּרֹל לֹא: לְעוֹלָם דְּקִדְּמִי.
דֵּלָא אִינִי מִתְּתִין מִבְּחֵיב מִבְּחֵיב
לְמָקוֹס הָשִׁיב לוֹ אֵלָּה לְמָקוֹס שֶׁאִין שׁוֹב
וְכִי קֶאֱמֵר. מִתְּתִין הַתּוֹלִין
פִּירוֹת בְּצִינִית מִמָּקוֹס שְׁכָלוּ לְמָקוֹס
אֵלָּה כָּלוּ אִין מִמָּקוֹס שֶׁלֹּא כָּלוּ לְמָקוֹס

[illegible]

מקום שנהגו פרק רביעי פסחים

שני הוֹאִיל ונהגו בו איסור
יפא מִינֵה. החמורה ממנה:
דבר צי רב. תלמיד שסרח
שמתא חמורה וחוששין לכבוד

ביישוב לא עבדנא
במדבר מאי א"ל הכי
אסור במדבר מותר
מבי רב לפומבדיתא
שמתיה רב יוסף א"ל
א"ל (6) עדיפא עברי
אנגידא דבר בי ואל
נגדיה רב יוסף א"ל
ושמואל דאמר ר' תריו
טובים של גליות א"ל
הכא צורבא מדרבנן
דבמערבא מימנו אנגו
מימנו אשמחא: כיצ
שביעית וכו': ולית ל
נותנן עליו חומרי המ
המקום שהלך לשם א
אירי מילתא אחרתי ק
ממקום שלא כלו ל
שכלו במקומו חייב
צא והבא לך אף א
והא לא כלו להו למי
קאמר והאמר ר"א לא
לחומרא אלא איפוך
יהודה אומר צא והב
דאיתתהו והא כלו
כדקתני וה"ק או ממ
שכלו והחזירן למקומ
חייב לבער רבי יהודה
אף אתה מהיבא דא
מתקף לה רב אשי
דחמרא קלטינהו א
בפלוגתא דהני תנאי
כבשין בחבית אחת
הראשון ר' יהושע אוס
אומר הכל שכלה מינ
מן החבית והכלה
בפלוגתא דהני תנאי
עד שיכלה האחרון

י דתנא קמא סבר לה כרבי יהו
מין הכלה כר' יהושע דאוכלין
נ גמליאל: אוכלין בסמרים. כ
יהודה אוכלין משכלו בכל ארץ
לחי חסידה בשאניה מוצאם הא

נב.

א"ל עבדיי. אפילו בנינעא ופילו דעמו לחזור דלא
אפשר למלאכה בנינעא כמו שאר דברים:
שבאו אפוקם שא באו חייב בעד. תימה לרי' והלא
אסור לשנות מפני המחלוקת אפילו לקולא כדאמר לעיל

אין צוה מפני שינוי המחלוקת דמימר
אמר כמה צטלי אינא בשוקא הא
אי לאו האי טעמא הוה אסור לשנות
מפני המחלוקת ומיהו י"ל לומר א"ל
מדרושיה א"ל חייב לנער משום מחלוקת
לא יעבור על דברי תורה ועוד אור"י
דלא שייך מחלוקת אלף בדבר שחלי
בגוף האדם אבל בפירות לא שייך
מחלוקת דאמרין ממקום שכלו בלא:
אכ"י אפי' עינים בדקתני. לגדוה

דרי ייִדוּה אַרױקאָ דמנעמין קאָל:
הכובש שלשה בבשים. כגון
לפת וזבל וקפלוט שאין
ציעורן שזר רצי אליעזר אומר אוכלין
על הראשון טעמעו אסור כולם ולא
חשיב כמבוער אך לרבי יהושע חמיה
לר"י אין מותר גוף אוחס שלנו
ואחריו רבינו חס דנמורת הכנים
צפרסת כהר קיני פלני בקראל
דמיא מן השדה תאכלו את השדה
כל זמן שאחת אוכל מן השדה אחת
אוכל מן הכים וכו' מנאן אמרו
חכמים הכובש שלשה ככשים צבית
רבי אליעזר אומר כיון שכלה אחד
מן השדה יבער השל מן הכים והיה
אוכלין על הראשון דנשמעין ואס
תאמר לר' אליעזר ליטמוק קרא מיניה
דנפקא לן מללזא המתקן וי"ל דסבר ר'
אבהו שאין קרא הא קרא ה"א ואומר
המין דוקא יבער ולא יותר אע"פ
טעם האיסור מעורב כהן דלא דמי
איסור ציעור לשאר איסורים דהא
שרי לעניים וה"א דיעחשיבי כמבוער
כיון שאין כאן אהל הטעם ר' יהושע
סבר דודאי הטעם חשיב כמבוער
והאי קרא אחי להמיר אף גוף אותו
שכלה הוולג ומעורב כהן הטעם
המותירין מן השדה משמע ליה
דבר שמקלט הטעם ממנו נשדה
תאכלו אף האיסור שעמו ורכן גמליאל
סבר ממשום של כל אחד שכלה מן
השדה אסור אבל הטעם הוא כמבוער
וצמנילת סתרים דרבינו נסים פירש
דראשון היינו שעתו ראשון ככבוש

בכבוד ובהי אחריו בירושלמי מה טעם דרבי
האחרון טעם טעם באחרון הלכך אם כלה מן השדה
הראשון חסר הכל אבל האחרון אינו ונתן טעם
כלה מין האחרון מן השדה אינו חסר אותם שנכבשו
דרבי יהושע אחריו ונתן טעם בדרוש פ' אף אחד
אף על האחרון וקסבר ר' יהושע דמיד כשכלה אחד
האחרון או הראשון או האמצעי כולן אחריו דנותן
ה ורבי יהודה דממעינן לחומרם בימיה ורבנן גמלא
ישית דההוה שכלה אסור והטעם הו' כמזוהר:
עד

ב' מישתמעת למילתיה ממקום שלא כלו למקום שכלו כולן
ר' יהודה אומר לא והבא לך אף אתה מאותו המין מן
עד שיכלה דקל האחרון שצנוער שהיא עיר הממרים ומן
שלא כלו בגליל אבל אוכלין הן ביהודה ואפילו במקום שכלה
אחר והיא מתפרנסת שם ורחמנא תלה בה דלקחן [שם]:
אוכלין

עין משפט
גר מצוה

ד' א"י מ"ח פ"ח מה' י"ט
 הלכה כ' טושיע א"ח
 סי' חנו' טע"ג:
 ב'ז ב' מ"י פ"ו הלכות
 מ"ח הלכה א' טמא
 לאחין כ' טושיע י"ד סי'
 ש'ל טע"ק מנ':
 ב'ז ב' מ"י פ"ו הלכות
 מ"ח הלכה ד' טמא
 שם טושיע שם טע"ק מנ':
 ו' ד' מ"י פ"א הלכות
 י"ט הלכה כ' טמא
 לאחין כ' טושיע א"ח סי'
 חנו' טע"א:
 י"ז ה' מ"י פ"ו הלכות
 שמיטה הלכה ו' טמא
 טע"ק קמח:
 י"ז ו' שם הלכה יא:

רבינו תענאל (הב)

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones